

grâul bun să ajungă în hambar. Aceasta este în fond drama tuturor timpurilor, și anume ca Mesajul evanghelic să fie nevoit să coabiteze cu alte mesaje otrăvitoare. Cea de-a doua parabolă ne asigură totuși că acest Cuvânt-sămânță, deși are aparențele modeste ale unui grăunte de muștar, El poate produce un copac în care să se poată adăposti păsările cerului. În sfârșit, ultima parabolă compară Cuvântul evanghelic cu plămada (drojdia) ce poate să facă să crească întreg aluatul.

Așadar, întrucât astfel stau lucrurile, important pentru noi este să avem încredere în aceste mijloace puse nouă la dispoziție pentru dobândirea odihnei sufletului.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 19-26 iulie 2020

19	D	DUMINICA A XVI-A DE PESTE AN; Ss. Epafra, ep. m.; Macrina, clg.
20	L	Ss. Ilie, proroc *; Apolinar, ep. m. *; Aurel, ep.
21	M	Ss. Laurențiu din Brindisi, pr. inv. *; Marin, Teodot și Sedofa din Tomis, m. *; Daniel. profet
22	M	Sf. MARIA MAGDALENA
23	J	Ss. BRIGITA, CLG., PATR. EUROPEI; Ezechiel
24	V	Ss. Șarbel Makhluף, pr. *; Cristina, fc. m.
25	S	Ss. IACOB, AP.; Valentina, fc. m.; Cristofor, m.
26	D	DUMINICA A XVII-A DE PESTE AN; Ss. Ioachim și Ana, păr. Sf. Fc. Maria; Bartolomea Capitanio, clg.

Gândul săptămânii

“Poate fi ceva mai groaznic decât să nu vrei ce vrea Dumnezeu?”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertì

19 iulie 2020 • DUMINICA A XVI-A D.P.A. • Ss. Epafra, ep. m.; Macrina, clg.

LECTURA I

Celor păcătoși le dai posibilitatea să se întoarcă la tine.

Citire din cartea Înțelepciunii 12,13.16-19

Nu este alt Dumnezeu în afară de tine, care te îngrijești de toți ca să arăți că nu ai judecat în mod nedrept. Puterea ta este începutul dreptății și, fiind stăpânitor peste toate, te face să fii indulgent cu toți. Îți arăți puterea față de cel care nu crede în desăvârșirea puterii și-i dojenești pe cei care cunosc cutezanța. Tu ești stăpânitorul puterii, ne judeci cu blândețe și ne guvernezi cu multă îngăduință, căci puterea este aproape de tine oricând ai vrea. L-ai învățat pe poporul tău, prin astfel de lucrări, că cel drept trebuie să fie iubitor de oameni și-i faci pe fiii tăi să speră că le dai convertire de păcate.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 85(86),5-6.9-10.15-16a (R.: 5a)

R.: Tu, Doamne, ești bun și iertător.

Tu, Doamne, ești bun și iertător, plin de îndurare față de cei care te cheamă.

Pleacă-ți urechea, Doamne, la rugăciunea mea; ia aminte la glasul cererii mele! **R.**

Toate neamurile pe care le-ai făcut vor veni, se vor prosterna în fața ta, Doamne, și vor cinsti al tău nume, pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, tu singur ești Dumnezeu! **R.**

Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și îngăduitor, încet la mânie și plin de milostivire și adevăr.

Privește-mă și fie-ți milă de mine; dă slujitorului tău puterea ta și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale! **R.**

LECTURA A II-A

Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 8,26-27

Fraților, de asemenea, și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru

că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite. Însă cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului; adică intervine în favoarea sfinților după voința lui Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. Mt 11,25

(Aleluia) Te preamăresc pe tine, Părinte, stăpânul cerului și al pământului, pentru că ai descoperit celor mici, misterele împărăției tale. (Aleluia)

EVANGHELIA

Lăsați să crească împreună până la seceriș.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 13,24-43

În acel timp, Isus le-a prezentat mulțimilor o altă parabolă: “Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în ogorul său. Dar pe când oamenii dormeau, a venit dușmanul lui, a semănat neghină prin grâu și a plecat. Când a răsărit grâul și a dat rod, atunci s-a văzut și neghina. Venind servitorii stăpânului casei, i-au spus: «Stăpâne, oare n-ai semănat sămânță bună în ogorul tău? De ce are deci neghină?» El le-a spus: «Un om dușmănos a făcut aceasta». Servitorii i-au spus: «Vrei să mergem ca să o smulgem?» Dar el le-a zis: «Nu, ca nu cumva, smulgând neghina să scoateți din rădăcină și grâul. Lăsați să crească împreună

până la seceriș! În timpul secerișului voi spune secerătorilor: smulgeți mai întâi neghina, legați-o în snopi ca să fie arsă, iar grâul adunați-l în grânarul meu!»” Le-a mai prezentat o parabolă: “Împărăția cerurilor este asemenea cu un grăunte de muștar pe care un om îl ia și îl seamănă în ogorul său. Acesta este mai mic decât toate semințele, însă crescând, este mai mare decât toate legumele și devine copac, așa încât vin păsările cerului și locuiesc între ramurile lui”. Le-a spus o altă parabolă: “Împărăția cerurilor este asemenea cu plămada pe care o ia femeia și o ascunde în trei măsuri de făină până când dospește totul”. Isus spunea mulțimilor toate acestea în parabole și nu le spunea nimic fără parabole, ca să se îplinească ceea ce fusese spus prin profetul care zice: “Îmi voi deschide gura în parabole, voi dezvălui lucruri ascunse de la întemeierea lumii”. Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă, iar discipolii s-au apropiat de el și i-au spus: “Explică-ne parabola neghinei din ogor!” El, răspunzând, le-a zis: “Cel care seamănă sămânța bună este Fiul Omului. Ogorul este lumea, sămânța cea bună sunt fiii împărăției. Neghina sunt fiii Celui Rău. Dușmanul care a semănat-o este diavolul. Secerișul este sfârșitul lumii, iar secerătorii sunt îngerii. Deci, așa cum se adună neghina și se arde în foc, tot așa va fi la sfârșitul lumii. Fiul Omului îi va trimite pe îngerii săi, iar ei vor aduna din împărăția lui toate scandalurile și pe cei care săvârșesc nelegiuirea și-i vor arunca în cuptorul cu foc. Acolo va fi plâns și scârșnirea dinților. Atunci

cei drekți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi, să asculte!”

Cuvântul Domnului

Te preamăresc pe tine, Părinte, stăpânul cerului și al pământului, pentru că ai lăsat ascunse acestea celor înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit celor mici... auzeam în Duminica a XIV-a. Și în această duminică Liturgia Cuvântului continuă să ne descopere acele lucruri referitoare la Dumnezeu care, cunoscute și asumate, oferă odihnă sufletului. Autorul primei lecturi ne oferă o pagină admirabilă în care, descriind experiența pe care a avut-o atât cu omul, cât și cu Dumnezeu, ne invită la o reconsiderare a modului în care ne percepem pe noi înșine și, în funcție de această percepție, ne comportăm. Într-adevăr, de-a lungul vieții sale autorul cărții Înțelepciunii a descoperit că omul, ființă plăpândă, ține adesea să-și arate „puterea” strivindu-i fără milă pe cei care i se împotrivesc. Cât despre Dumnezeu, același autor a descoperit că El are grijă de toate, iar grija Lui este nu numai dreaptă și nepărtinitoare, ci și îngăduitoare. În plus, El judecă cu blândețe și conduce cu multă îngăduință, arătând astfel cum trebuie să fie un adevărat stăpân. Or, un astfel de exemplu îl obligă pe cel drept să se poarte cu

omenie și totodată, să se întoarcă la Dumnezeu.

Și autorul psalmului responsorial a descoperit într-o zi că Dumnezeu este bunătate și îndurare pentru toți cei care îl cheamă; că este plin de dragoste și își ține întotdeauna cuvântul. De aceea el îndrăznește să-i ceară Domnului putere și ajutor în încercările grele prin care trece.

Unei astfel de cereri pe care și noi i-o adresăm adesea (dacă nu chiar zilnic) lui Dumnezeu, celelalte două lecturi ne oferă câteva elemente fundamentale de răspuns. În lectura a doua, Sfântul Paul ne asigură că Duhul Sfânt nu numai că ne susține rugăciunea, ci chiar o completează: Duhul Sfânt vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie. Însuși Duhul Sfânt intervine pentru noi prin strigăte negrăite... iar Duhul vrea ceea ce vrea Dumnezeu. Dar, pe lângă prezența și lucrarea vitală a Duhului Sfânt, fragmentul evanghelic readuce în prim plan, prin intermediul a trei parabole, puterea transformatoare a Cuvântului predicat de Isus Cristos. Astfel, potrivit primei parabole, Cuvântul-sămânță semănat de către semănător își aduce rodul său, dar, din păcate, paiul ce poartă un spic bogat se vede nevoit să locuiască alături de neghina pe care Cel rău a semănat-o în același ogor. Secerișul va face totuși ca